

10e Jaargang
Nummer 87
April 1987

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

Dorpsblad van en door Blaricumers. Uitgave van de Stichting Dorpsblad Blaricum. Redactie: J. Juffer, A. Lindeman - Strengholt, M. Ongering, J. Rigter, V. Saalbrink, R. Vlak-Gerretzen, S. Vos-Verhoef, A. van Zon, G. Lugtenburg. Adres voor toezending redactionele bijdragen: secretariaat V. Vlasman-Brennikmeijer, Melkweg 10A. Telefoon 15716. Ook voor advertentieopdrachten. Eindredactie J. C. de Graaff, Torenlaan 53. Druk: J. van Gestel & Zn. B.V., Laren N.H.

AGENDA

Nederheem
27 april 20.00 uur Raadsvergadering

Expositie Nederheem
tot 6 mei exposeert de Hilversumse kunstschilder Jan Sluijters Jr. olieverven, aquarellen en tekeningen

R.K. Vrouwengilde

21 mei 20.00 uur 'gemeentepetrikelen', de heer van Zon, gemeentesecretaris zal iets vertellen over het bestuurlijk apparaat in een gemeente, met name vooral Blaricum. De avond wordt gehouden in het Vitusgebouw

B.V.V.

26 april Klaverjassen
8 mei Bingo

B.O.O.K.

26 mei B.O.O.K.-dagtocht naar het Loo en Arnhem

Bernardusschool

14 mei Oud papier inzamelactie

Oranjevereniging

30 april 10.00 - 16.00 uur Blaricummerie in het oude dorp. Muziek, rommelmak, kinderfeeststraates, agrarische hoek, masklimmen, hometrainer-wedstrijden, standwerkersconcert
3 mei Oranjejeloop, parcours door het oude dorp (3, 6 en 9 km.) Start op de Schapendrift bij Sportpark Oostermeent 12.45 uur kinderen t/m 14 jaar 12.50 uur overige deelnemers

Blaricumse Welzijnstichting

15 mei 20.00 uur Klaverjassen in de Blaercoom

Galerie de Vlierhoeve

Franspad 1, ingang Dorpsstraat (geopend: donderdag, vrijdag, zaterdag van 14.00 - 17.00 uur)
2 mei tot 23 mei Mariëts Blom: aquarellen, veelal bloemen
doorlopend: kleine kunstwerken, aardewerk en droogbloemen

Nederlandse Vereniging voor Huisvrouwen

De bijeenkomsten worden gehouden in gebouw 'Schering en Inslag', Eemnesserweg 15, Laren
28 april 14.00 uur Lezing over Genealogie, het samenstellen van stambomen
19 mei 14.00 uur sluitingsmiddag met 'Bloeimen voor Ada Harris' door mevr. Aafje Top

K.M.T.P. afd. Gooi-Noord

27 april 19.30 uur Start cursus 'Het kweken en gebruiken van tuinkruiden'. In de Malbak, achter het winkelcentrum Bijvanck Blaricum
29 april 20.00 uur Start cursus 'Maak van uw balkon een tuin', in de Blaercoom
16 mei 9.00 uur Geraniummarkt, Wilhelmina-plantsen te Bussum
23 mei 9.00 uur Geraniummarkt, winkelcentrum Oostermeent
24 mei Excursie naar 'Frankendael', aan de rand van Amsterdam, met eigen vervoer. Verzamelen op de parkeerplaats van Stat. Bussum Zuid om 9.45 uur

Stad en Lande Ruiters

26 april 30-jarig jubileum
9.30 - 10.30 uur Start puzzelrit voor paarden, ponies, aangespannen combinaties en fietsers
15.00 uur Officiële opening nieuwe accommodatie
30 april Open springwedstrijd te Huizen
10 mei Samengestelde menwedstrijd

Malbak

15 en 16 mei 20.30 uur toneelver. De Omnibus met 'Dingen van de Dag', Regie Gaële Bouma. Kaartverkoop v.d. Hoef groentehandel, Winkelcentrum De Balken; Meerkoet 21 tel. 02152-55825; Komwerd 90 tel. 02152-51506 en op de avond zelf aan de zaal

BLARICUM

HEEFT EEN SCHULD VAN f 8.400,-

En U dacht nog wel dat het zo goed ging met Blaricum op financieel gebied! Tjonge, tjonge, wat is dat nu weer . . .

U kunt echter gerust gaan slapen, want deze 'grote schuld' is die van het KLEINE ZUSJE BLARICUM aan het andere eind van de wereld. Blaricum, een onaanzienlijk klein stippje, dorpje, gehucht, is gelegen in Zuid Amerika, in het westelijk deel van Colombia, onder de rook van de twee miljoen zielen tellende stad Cali. Een klein 'jumellage - dorp' met dus dezelfde naam als het onze, wij het pareltje van het Gooi. Hoe kan dat . . . ? Het verhaal tekende ik op uit de mond van het echtpaar Jan en Mieke Bartelsman - Langeveld. (zij is de dochter van de bekende Larense kunstschilder Frans Langeveld). In 1949 trokken zij als jong echtpaar naar Chili, weg uit het beschadigde, onzekere Europa. Een nieuw leven tegemoet, zoals zoveel jongeren in die dagen deden. In 1953 verhuisden zij naar Colombia, waar het leven beter was, ook op economisch gebied. Ze woonden eerst in de stad, waar Jan Bartelsman 11 jaar in een meubelfabriek werkte. Later probeerde hij het met een eigen fabriek, maar dat mislukte en hij ging schilderen, een talent dat hij van zijn vader erfde. Ze hebben 4 kinderen en 6 kleinkinderen die alleen nog maar Spaans spreken.

Waarom dit verhaal over dit overigens bijzonder aardig stel mensen? Het heeft direct te maken met BLARICUM, het is ook een avontuurlijk verhaal over mensen, die verwaaid over de wereld in een bijzonder project terecht kwamen. Buiten de stad Cali, in de bergen, liggen kleine dorpen. Velen zijn 't er. In een van deze, Pichinde, streken ze uiteindelijk neer. De armoede is er groot. Wij kunnen dikwijls genoeg op de T.V. in reportages zien, hoe slecht de mensen het hebben.

Jan en Mieke Bartelsman realiseerden zich dat de mensen slechter behuisd waren dan de beesten hier in Nederland en schreven Terre des Hommes om hulp, om in hun dorp een gezondheidscentrum op te zetten. Het geld kregen ze in een klein Centrum werd gebouwd, met gelegenheid voor eenvoudige chirurgische ingrepen, gynaecologische behandelingen en een tandarts. Mensen uit de hele omgeving begonnen toe te stromen, een en al verbaasd over en bewonderend voor de veranderingen die plaats hadden gevonden. Het voormalige wrakke barakje met de afzandse stoel, waar je in werd vastgebonden om je kiezen zonder verdoving te laten trekken of je driedubbel gebroken arm te laten spalken, was dankzij de gift van Terre des Hommes volledig omgetoerd. Jan Bartelsman werd gekozen als 'President van de Raad' van het dorp, dat is zoiets als burgemeester hier en vervulde die taak 2 x 4 jaar. Langer mag niet, een ander dient ook een kans te krijgen. Met geld van 'Mensen in Nood' werd vervolgens een gebouwje opgericht om de mensen te onderwijzen om beter te leven, anders te leven.

Bovendien werd er grond gekocht, stukje bij beetje tot het inmiddels is aangegroeid tot 5 ha. en nog keurig afbetaald ook. Op de grond kwamen huizen, maar dat was niet genoeg. Werk moest er komen, werk om te leven en beter te kunnen leven. Jan Bartelsman, die in de oorlog veel verzetswerk heeft gedaan en zeer goede vrienden uit die tijd heeft, kwam op het idee om naar analogie van de kibboets - vorm in Israël de mensen met en voor elkaar te laten werken, met dat verschil, dat de huisjes wel van de mensen zelf zouden worden. "Als het in Israël kan, moet het ook hier kunnen" heeft hij gedacht. Het heet daar een 'cranga comunal'.

De gemiddelde man verdient f 170,- per maand en om dat aan te vullen werd vlijtig naar een commerciële mogelijkheid gezocht.

Men kwam op het idee een speciale vorm van konijnenteelt te gaan uitvoeren en wel met angorakonijnen. Een der dorpelingen werd ter scholing uitgestuurd en kwam na enige maanden terug om het dorp dit bijzondere vak te leren. Ze bezitten nu 200 konijnen die iedere 70 dagen geknipt worden en waarvan de wol naar Europa gestuurd wordt voor zeer fijne breielsen. De opbrengst wordt gedeeld. De bedoeling is om het konijnenbestand uit te breiden tot 10.000 en dat zal vast wel lukken met die heel specifieke eigenschap van konijntjes!

Jan Bartelsman vertelt, dat iedere week alle mensen van het dorp bijeenkomen om te praten over wat er gedurende de week is gebeurd. Er zijn comites voor verschillende zaken, die nuttig samenwerken. In de naaste omgeving zijn vier scholen, waar Jan en Mieke constateerden dat de meeste kinderen er met lege magen, na wel uren gelopen te hebben, naar toe kwamen. Via de NOVIB in Den Haag hebben ze het voor elkaar gekregen dat er geld beschikbaar kwam voor school-restaurants, schoolkantine met echte kokkinen, waar een goed uitgebalanceerd dieet wordt samengesteld. De mensen moesten 'leren' eten, leren dat eenzijdig voedsel slecht is, dat calorieën nodig zijn. De eigen gemeenschap doet de controle en de administratie, koopt en distribueert.

Het blijkt verbaasdwekkend hoe groot het verschil is nadat de kinderen door de schoolkeuken gevoed worden. Er zijn vergelijkende rapporten door een Engelse arts gemaakt, die aantoonde hoe groot na geruime tijd het verschil was in intellectuele capaciteit, afgezien nog van een duidelijke fysieke verbetering. Een rapport dat door UNICEF' bijzonder op prijs werd gesteld. Voor vele dorpen in de omgeving is dit keuken / schoolproject een geweldige aanmoediging. Er is intussen ook een prima lopend naai - atelier in gebruik genomen, waar kleding voor alle eigen mensen wordt gemaakt en dat daarnaast op bestelling gaat leveren.

Blaricums kleine zusje

Zo kon het gebeuren dat vlakbij Pichinde, hoog in de bergen op 1700 meter een nieuw dorpje werd gesticht voor 40 'campesino' families, mede door toedoen van Jan Bartelsman. 40 Pre - fab huisjes, uitgehakt in de rotsen en gemaakt van cementen bouwplaten,

met bovendien tweeenhalve kilometer rotering, ook uitgehakt in de stenen en iets heel bijzonders in die samenleving.

Voor de bouw hiervan hebben de campesinos een bouwcrediet gekregen, hetgeen iedere maand afbetaald moet worden. Door deze financiële verplichting zijn de mensen nauwelijks in staat hun woninkjes te voltooien. De schuld per huisje is f 350,-, in totaal dus 40 x 350 = f 14.000,-. Vier huisjes zijn afbetaald, vermindering van de schuld dus tot f 12.600,-. In Colombia is iemand die heeft toegezegd iedere maand één huisje te betalen, hetgeen betekent dat er 12.600 - 4.200 = f 8.400,- bij elkaar gebracht moet worden en als dit lukt betekent dit ook dat 40 heel arme families een menswaardige woning met sanitair, waterleiding en licht gaan bezitten.

40 Simpele woninkjes met twee slaapkamertjes, een woonkeuken en wat heel bijzonder is . . . met douche en w.c. Tuinjes worden aangelegd en op de weg ernaar toe prijkt, ja werkelijk prijkt het bord Blaricum, de naam die het echtpaar Bartelsman eraan heeft gegeven.

Men is in Blaricum nu ook een timmermans-werkplaats begonnen, gefinancierd door de NOVIB. Er worden eenvoudige meubelen gemaakt voor in de eerste plaats de eigen woningen, vervolgens wordt er verkocht, daar men die opbrengsten hard nodig heeft, evenals de konijnenwol en de kleren van de naaisters. Iedere boom die gekapt wordt en verwerkt tot stoel of tafel dient men te vervangen door een of meer kleine boompjes. Ze hebben de verplichting op den duur geheel 'self - supporting' te worden daar in Blaricum aan de andere kant van de aarde. De schoolkantine en andere zaken wil men zelf kunnen financieren met eigen opbrengsten.

Het is een droom, een droom vol menselijke en toekomstverwachting van Jan en Mieke Bartelsman. Ze zijn niet piep - jong meer, maar wel springlevend en vurig hopen dat die droom helemaal, tot het laatste beetje zal uitkomen. Ze zijn er bijna . . .

Wat dacht U ervan? Kunnen we dat niet even 'met elkaar' doen? Zuid - Amerikaans, Colombiaans Blaricum even helpen afmaken? Dat kan toch eigenlijk best . . . Gek genoeg spookt mij bij het neerschrijven van hun verhaal de Torenlaan met zijn bijna 3 miljoen gulden kostende bestrating door het hoofd en de aan te leggen C.A.I. en nog meer van die miljoenenvertende projecten . . . f 8.400,-

Daarommen we toch wel even bij elkaar?

a.l.s.

De organisatie van het woonproject "Blaricum - Colombia" heet: ASOCIACION LOS COMUNEROS DE PICHINDE. Deze heeft rechtspersoonlijkheid - personería jurídica - , president is Jan Bartelsman. Uw geld - ieder centje - komt direct naar het project toe, zonder tussenpersoon: A.B.N. Laren 55.17.59.798. n.v. "Woonproject Blaricum". Gironummer van de bank: 32 85 88

Jan Kees, de rots van Hei en Wei

U kent hem natuurlijk als oud - gemeenteraadslid, als bestuurslid van de Volksuniversiteit, maar zeer zeker als eindredacteur van ons blad.

Hij is het iedere maand het gezicht van Hei en Wei bepaalt. Puntig en vol humor leidt hij maandelijks onze redactievergaderingen, soms ook wel eens streng - want dat hebben we nodig! - Het is iedere keer een heel karwei en hij werkt er hard en zeer gedisciplineerd aan. Ieder nummer dat U als Lezer onder ogen krijgt heeft een niet voor te stellen berg (liefde)werk met zich meegebracht.

Jan Kees heeft in de redactie ook nog een andere taak. Die heeft hij min of meer toegeschoven gekregen: het zich bezig houden met de onderlinge contacten, de correctie, het geregelde overleg met de drukkerij enz., een steeds weer terugkomend pakket van werkzaamheden dat gedaan moet worden. Het is voor ons allen liefheerlijk, voor hem is deze liefheerlijk tot een vaste verbintenis geworden.

Nu Jan Kees de leeftijd der sterken heeft bereikt - hoewel, wij vonden hem al zo sterk! - willen wij daaraan niet voorbijgaan, bovendien wat een kans voor ons om hem eens te vertellen hoe we over hem denken en hoe graag we met hem samenwerken. Onze waardering voor de wijze waarop hij het redactie-team weet te leiden en te inspireren en hopelijk nog lange tijd zal doen willen wij bij deze speciale verjaardag dan ook graag tot uitdrukking brengen.

de redactie

(we zijn ervan overtuigd, dat hij zal zeggen "hoe halen jullie het in je hoofd . . .")

Kopy inleveren voor 6 mei a.s.

NAAR DE TOP VOOR DE LIFT

De renners bij elkaar aan de start van een trainingstocht van ca. 100 km. naar de Grebbeberg en omgeving.

v.l.n.r.

John v.d. Woude
Timo Bouwman
Ed de Bruijn
Willem de Gooijer
Petra Martens
Marin Poort
Lambert Borsen
Kees v. Velzen
Anita Schouwaert
Leo Bruggeman
afwezig: Fred Schäffers

Blaricum wint EHBO wedstrijden

Zaterdag 28 maart vonden voor wat betreft de Katholieke Nationale Bond voor EHBO de districtswedstrijden Noord-Holland plaats. Ditmaal in Heerhugowaard. Blaricum was hierin vertegenwoordigd door twee ploegen: Blaricum I o.l.v. L. Bolten met als helpers A. Burgers en F. Rokebrand, Blaricum II o.l.v. A. Witte met als helpers G. de Boer en C. van Zwet

In totaal deden aan deze wedstrijden 24 ploegen mee. Het district Noord-Holland maakt het wedstrijdprogramma niet gemakkelijk, er moest meteen flink aangepakt worden - een ongeval waarbij één van de slachtoffers maar liefst een dubbele

botbreuk had: een open sleutelbeenbreuk en een gebroken knieschijf. Beide ploegen kwamen echter glansrijk door de voorronde, wat inhield dat zij geïnclassificeerd waren voor de halve finale, dit keer beiden in één poule. De halve finale was weer een graadje moeilijker - nu waren er drie slachtoffers. Twee van de slachtoffers hadden ernstige verwondingen, een derde liep paniekig rond. Zo'n "paniekjuf" is voor het publiek heel aardig, maar voor de EHBO-er verschrikkelijk. Vaak een slachtoffer met minder ernstige verwondingen, maar zo lastig dat men geneigd is meer aandacht aan dit slachtoffer te geven dan aan diegenen die het meest hulp nodig hebben. Tot rust

brengen is dus erg belangrijk, opdat je je handen weer vrij hebt. Blaricum II bleek in de halve finale de hoogste punten behaald te hebben, onmiddellijk gevolgd door Blaricum I. De eerste en tweede prijs waren behaald. Maar de finale om de wisselbeker moest nog gestreden worden. Wederom drie slachtoffers, weer een beetje moeilijker. Een juweliërszaak had een overval plaats gevonden. De dief schoot op de verkooptent en dreigde er met de buit vandoor te gaan. Een klant had zoveel tegenwoordigheid van geest dat zij de dief de paraplu tussen de benen stak, waarop de dief (met nylonkous over het hoofd) op de grond smakte en bewusteloos bleef liggen. De klant liep ver-

wondingen aan been en elleboog op. Met maar liefst 27 punten meer dan de tegenstander wist Blaricum ook de finale te winnen.

Deze wedstrijden zijn daarom zo belangrijk omdat hier getoond wordt waartoe een EHBO-er in staat is. Daarnaast enthousiasmeert het wellicht zich aan te sluiten bij een EHBO vereniging. Een ieder komt tenslotte wel eens in een situatie waarin daadwerkelijke eerste hulp geboden is; denkt u aan kleine kinderen, school, sport ect.

EHBO een noodzaak, ook voor u.

A. J. Witte - Zijlstra

NEDERHEEM

PROJECT SAMENWERK VAN START

Het landelijk aantal werklozen vertoont een geringe dalende. Toch vormt de werkloosheid één van de grootste maatschappelijke problemen in Nederland. Vooral voor de groep langdurig werklozen.

Hun aantal wordt met de dag groter. Daarom is begin maart het project SAMENWERK van start gegaan met als doel bijzondere aandacht aan hen te schenken.

Na twee maanden van voorbereiding is een samenwerkingsverband ontstaan tussen de gemeenten Laren en Blaricum en het Gewestelijk arbeidsbureau te Hilversum.

SAMENWERK richt zich op langdurig werklozen: mannen en vrouwen die een jaar of langer zonder werk zitten. De medewerker van het project, die zowel bij de gemeente Laren als Blaricum voor een jaar in dienst is, is al bezig langdurig werklozen te benaderen voor een gesprek.

SAMENWERK wil een aantal zaken aanpakken:

1. Onderzoeken hoe zwaar oorzaken als: te weinig scholing en werkervaring, te hoge leeftijd, sollicitatie-ervaringen e.d., meespeleerij, sollicitatie-ervaringen e.d., meespeleerij bij het langdurig werkloos blijven;
2. De positie van langdurig werklozen verbeteren en hen een broodnodig steuntje in de rug geven bij het zoeken naar werk en (om-)scholingsmogelijkheden;
3. Bekijken hoe in de toekomst nieuwe (langdurig) werklozen kunnen worden geholpen. Langdurig werklozen kunnen vrijwillige basis meewerken.

In persoonlijke gesprekken kan worden bekeken op welke manier iemand voor een bepaalde baan in aanmerking kan komen. Hierbij kunnen een aantal nieuwe wettelijke regelingen van nut zijn. Ook kan gesproken worden over problemen die het vinden van een bepaalde baan in de weg staan. Als b.v. het solliciteren niet goed lukt kan bekeken worden hoe dat te verbeteren is (bv. door een korte sollicitatie-training).

Ook her-, en om- en bijscholing kunnen ter sprake komen en samen met het arbeidsbureau ten uitvoer gebracht worden.

De komende maanden zullen langdurig werklozen schriftelijk of telefonisch uitgenodigd worden voor een gesprek. Bent u ook langdurig werkloos en heeft u nog geen uitnodiging ontvangen?

Neem dan gerust contact op met de heer Van den Brink, medewerker van het project (voor Laren: 02153 - 14464; voor Blaricum: 02153-15351).

PROFICIAT JAN DE SAIN

Wie kent hem niet. Wachtmeester eerste klas De Sain, sinds 25 jaar werkt hij als groeps-rechercheur in Blaricum.

Dat was dus op 1 april een dag om te vieren, want 25 jaar op één plaats dienen bij de Rijkspolitie gebeurt niet dikwijls en dat kan je bijna 'uniek' noemen. Gevierd werd het dan ook, met bloemen, een cadeau en felicitaties van alle collega's van Blaricum en Laren en een foto in de krant samen met Mevrouw Le Couteur.

Ook de Districtscommandant kwam jubilaris De Sain de hand schudden bij het bereiken van deze mijlpaal.

In het mei nummer van Hei en Wei komt Jan de Sain zelf aan het woord. Daar kunt u zich alvast op verheugen! 25 Jaar, 'n dagje feest en de dag erna ging het leven ineens heel bijzonder verder op het geheel verbouwde politiebureau naast de P. T. T.

Het ruikt er nog lekker naar verse verf en alles is aan de allernieuwste normen aangepast. Een echte - zeer kale - verhoorkamer, waar door de recherche heel professioneel gewerkt kan worden, moderne telefoon- en portofoon-installaties, een gloednieuwe, complete meldtafel, alles volgens de nieuwste geldende eisen. Op 14 mei wordt het Bureau Rijkspolitie Blaricum officieel geopend door Mr. J. Demmink, hoofd Directie Politie van het Ministerie van Justitie en op 16 mei is er een 'open dag' voor alle inwoners van de gemeente Blaricum.

JAN SLUIJTERS JR. in Nederheem

In Nederheem exposeert na 12 april de Hilversumse kunstschilder Jan Sluijters Jr. olieverven, aquarellen en tekeningen. Jan Sluijters, geboren te Amsterdam in 1914, studeerde aldaar aan de Rijks Academie voor Beeldende Kunsten. Zijn inspiratie ontleent hij aan de natuur, mede geboeid door cultuur en techniek. Bij hem ontwikkelde zich een diepere gedachte, die zich in zijn werk weerspiegelt. Onbewuste associaties gedragen door ervaringen in het verleden, kunnen in kleur, lijnenspel en geluiden de mens diep beroeren. Er zijn ook zinloze geluiden en beelden die tot ons komen, die echter geen werkkrank vinden. Jan Sluijters wil in zijn werk laten uitkomen, waar hij het over heeft, met het verlangen dat dit begrepen wordt. Kortom, zoeken en zeggen wat waardevol is. Zijn werk omvat stadsgezichten, landschappen, interieurs en portretten. Hij heeft al veel geëxposeerd, onder meer als lid van de Vereniging Sint Lucas en Arti et Amicitiae. Het werk is te zien tot woensdag 6 mei, op werkdagen van 8.30 - 12.30 en 13.30 - 17.00 uur en is vrij toegankelijk.

vLn.

Landtechnisch stiny

Tandtechnisch Lab. en Dental Shop

kunstgebitpreparatie ook op zaterdag van 10.00-13.00 uur

Binnendoor 5
1261 EG Blaricum
Telefoon 02153 - 1 17 23

FIRMA W. B. VOS

MIDDEWEG 19, TEL. (02153) 83246
MIDDEWEG 17, TEL. (02153) 82953
BLARICUM

Dentist adres voor:
Huisdier
Indische
Cats, versiering
Administratieve
Bekken
Sociale voor
alle veranderingen
in huizen
BETRIEF
Bouwrijp
Mogelijkheid
Vrijen

UW KLEURENFOTO 69 ct

vanaf

D.A. DROGISTERIJ J. KLEIJN
PARFUMERIE Dorpsstraat 11a

HOMOEOPATHISCHE PRODUCTEN

24 UUR SERVICE STOMERIJ

Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 02153-11839

J. DE GOOIJER AANNEMER

NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

karel van der bijl
makelaar in onroerende goederen

taxaties - verzekeringen - hypotheeken - financieringen

dorpsstraat 10, blaricum
telefoon 02153 - 15300
(vijftien driehonderd)

IN HET JAAR 2000 EN LATER!

Wie gedurende een lange periode geregeld uit eenzelfde raam heeft kunnen kijken, zal toch wel erg veel veranderingen hebben opgemerkt.

Als ik veertig jaar geleden uit mijn raam keek, dan kon ik de Verbindingsweg zien met het oude boerderij van Jaap de Rus, die bij mooi weer aan zijn hekje stond.

Op maandagochtend, al heel vroeg, hing de schone was van vrouw Callis aan de lijn, schoon en wel, want zo hoorde het!

Over het vlakke land kon je kijken langs de Driftlaan tot aan het Violenveld met op de achtergrond de toren van de Vituskerk.

De scholen waren nog niet gebouwd, de woningen natuurlijk ook niet, op de akkers groeiden aardappelen, bieten of graan, ze hadden dus hun agrarische bestemming. Regelmatig zag je boeren op het land bezig met ploegen, zaien, wieden en oogsten al naar de tijd van het jaar.

Zo nu en dan maakten ze wel eens een praatje met een voorbijganger en daar sommigen graag praatten duurde zo'n gesprek wel eens erg lang en stond het werk stil.

Echter geen nood, de nieuwtjes werden uitgewisseld, de problemen besproken, er werd een beetje geroddeld misschien en om twaalf uur luide de klok en ging men naar huis om te eten, want dat hoorde zo.

Ging men op zondag wandelen dan ging men langs zijn akkers om te kijken hoe het gewas erbij stond.

Niet de omstandigheden waarin de mensen leefden maar wel het landschap was mooi en aantrekkelijk.

Eenzelfde verhaal kun je houden voor bijna iedere willekeurige hoek van het dorp en waarschijnlijk wel voor vele hoeken in vele dorpen het gehele land door.

Romantiek, een lust voor het kunstenaars-oog!

Toen kwam de vooruitgang.

Er werd een nieuwe school gebouwd, waarbij gezocht werd naar een landelijk Goois karakter, dus laag en met een groot dak.

Zeker een aanwinst voor het dorp en voor het openbaar onderwijs, een politiek succes voor hen die zich daarvoor jaren hadden ingezet.

Een latere uitbreiding toont een heel ander architectonisch gezicht, weinig Goois en niet romantisch, zelfs vrij hard.

Dit gedeelte kan overal elders een plaats vinden, overal elders in het land, maar niet in Blaricum.

Eigenlijk jammer. Nu wordt er de garage voor de brandweerwagens in gemaakt, er wordt bestrating aangelegd, misschien ook jammer, later zullen we het weten!

In stilte zou je kunnen denken, "stond de boerderij van Jaap de Rus er nog maar en die van Henk Raven en die van de Leeuw".

Dat is niet meer, de tijd gaat verder, moet ook verder!

Bekijken we dit gebied nu vandaag, dan moeten we wel constateren dat het zich eigenlijk niet zo slecht ontwikkeld heeft in die enkele tientallen van jaren.

Voor mij is het uitzicht wat minder geworden, er staan nu veel bomen, de kerktoren is uit het zicht verdwenen, er zijn aangelegde tuinen en huizen waarin mensen leven, die zich misschien ook wel prettig voelen.

De voorwaarden daartoe zijn in ieder geval in het landschap aanwezig!

Had men in die dagen actie kunnen voeren tegen de bebouwing, de bouw van de scholen,

het toenemen van de drukte, het verloren gaan van agrarisch gebied en dergelijke, dan had men dat misschien wel gedaan.

Men deed het echter niet, en voor hen die hier later zijn komen wonen is het toch mooi en aantrekkelijk gebleven.

Voor ons ook, misschien anders maar toch niet slecht.

Er valt dan ook te constateren, dat de ontwikkeling door de omstandigheden van de tijd, niet tegen te houden valt. Gelukkig maar, we leven in een land, geheel ontstaan uit mensenheden, we moeten creatief blijven, zelfs in sterkere mate dan in het verleden, want ons land wordt steeds dichter bevolkt, afstanden worden kleiner en dus wordt de bereikbaarheid van ieder deel van het land al maar groter.

Dat creatief blijven, het voorzichtig omspringen met de natuur en het landschap, zal in de toekomst een steeds belangrijker voorwaarde worden om het geheel leefbaar te houden.

Je mag haast stellen: het voorzichtig omspringen met elkaar, hetgeen heel moeilijk lijkt!

Het is dan ook wel een beetje beangstigend, dat er steeds meer wetten en bepalingen ontstaan die deze mogelijkheid tot creativiteit aan banden leggen of zelfs geheel teniet doen.

Een bestemmingsplan bijvoorbeeld, dat toch eigenlijk ontstaat uit de handen van een willekeurige ontwerper van elders op een wille-

LANDELIJKE RIJVERENIGING "STAD EN LANDE" DERTIG JAAR JONG

Al weet u niets van paarden en paardrijden en vindt u, net als ik, een paard een beetje te groot om er dichtbij te komen, toch heeft u vast wel eens van de rijvereniging Stad en Lande gehoord.

In de dertig jaar dat deze vereniging nu bestaat, heeft zij ook de aandacht van het niet-paardrijdend deel van Blaricum bewoners weten te trekken. Misschien bestaat er een bijzondere relatie tussen Blaricum en het paard.

Het ontstaan van de rijvereniging Stad en Lande was een zeer spontaan en landelijk gebeuren. De boerenzonen en -dochters uit Blaricum, Laren en Eemnes hadden allang ontdekt dat paardrijden een zeer plezierige bezigheid was. De paarden die werkzaam waren op de boerderij werden door hen ook voor sportief geoefend bereden. Ook de niet-agrarische bevolking maakte kennis met het paardrijden als sport en trachtte bij boeren een paard te lenen of te huren.

Daarnaast deed de technische vooruitgang zich ook voelen in het boerenbedrijf en werd het paard van lieverlede vervangen door de traktor. Zo veranderde het paard van functie en werd het werkpaard een sportpaard.

Dertig jaar geleden nam een drietal mensen, de heren Elsing, Dijkstra en Koopmans, het initiatief dit ongeorganiseerd vrije-tijdsrijden op het land te bundelen in een vereniging. Op 26 april 1957 was de Landelijke Rijvereniging Stad en Lande een feit. De leden van de vereniging waren afkomstig uit Blaricum, Eemnes en Laren. Eemnes was de enige van deze drie plaatsen met stadsrechten. Dit verklaart de naam van de vereniging.

Intussen telt de vereniging 140 rijdende en niet-rijdende leden.

Het onderscheid tussen een landelijke rijvereniging zoals Stad en Lande en een "burgelijke" rijvereniging is, dat men als lid zelf een paard moet meebrengen. De vereniging heeft dus niet, zoals bij een manege, zelf paarden beschikbaar. In de beginjaren van de vereniging werd er uitsluitend paardrijles gegeven. Nu worden er ook pony's bereden en dressuur- en springles gegeven. Sinds kort wordt er ook afdelingsdressuur verreden met vier- en acht-tallen. Nog heel recent is de oprichting van de sectie menners.

De vereniging streeft er naar zich op een typisch landelijke manier te manifesteren. Zij wil graag de plaatselijke bevolking laten meegenieten van haar rij-geoefens en met haar enthousiasme voor de paardensport een bijdrage leveren aan het dorpsgebeuren. Zo organiseert zij, ook voor niet-leden, springwedstrijden en puzzelritten. Stad en Lande ruiters zijn menigmaal als escorte bij diverse gelegenheden het bekijken waard.

Dankzij de bijzondere positieve medewerking van het Blaricumse gemeentebestuur en -ambtenaren heeft Stad en Lande sinds vorig jaar een nieuwe en grotere accommodatie aan de Schapendrift ter beschikking gekregen. Zij heeft nu twee "bakken" van 20 bij 40 meter. Vandaar dat er nu ook men-les gegeven kan worden. 26 April a.s. is de grote dag waarop de feestelijkheden voor het 30-jarig jubileum van start gaan. Op die dag wordt er voor alle

keuring tekenbord, krijgt door een willekeurige beschrijving, die dan advies wordt, een griezelige wetmatigheid.

Het wordt dan bovendien vrij vlot door alle betrokken instanties aanvaard.

Standaardplannen die voor een geheel land zouden kunnen gelden, alsof dit mogelijk zou zijn, een standaard-auto kan wel, gelukkig voor de fabrikant, een standaardplan kan eigenlijk niet, iedere streek en dorp heeft zijn eigen karakteristiek, zeer in ons land.

Bijna altijd spelen echter alleen de problemen en inzichten van vandaag een rol. Er is nauwelijks visie op de toekomstige ontwikkeling en onderling contact tussen gemeenten schijnt nauwelijks te bestaan.

Ons Gooi is hier helaas een voorbeeld van geworden. Veel landschapsschoon is verloren gegaan en hoevel pijn heeft het niet gekost om het vierde kwadrant tenslotte en misschien nog tijdelijk aan bebouwing te redden.

Zich verzetten doet de willekeurige burger, wiens eigenbelang in de verdrinking komt, wijzigen of veranderen omdat de omstandigheden zich in de loop van jaren gewijzigd hebben of de inzichten, is bijna niet mogelijk omdat de bepalingen, door wie dan ook vastgesteld, dat niet toestaan.

We kunnen in het land de voorbeelden zo goed zien.

Plaatsen waar onder politieke druk om te komen tot grote aantallen woningen, bestemmingsplannen gemaakt zijn waarbij de mogelijkheid tot werken, tot ontspanning, tot winkelen, eenvoudig over het hoofd gezien werd. Woningen, woningen, woningen was de leus!

Wonen betekent echter niet alleen maar een dak boven je hoofd, doch ook wandelen, flaneren, een ontmoetingsplein en dergelijke. Bij hoeveel plaatsen is de oude kern niet achtergebleven en probeert men nu met kunst en vliegweg daaraan iets te doen, terwijl het eigenlijk al te laat is.

Beperken we ons tot het eigen dorp, dan zou het wel eens belangrijk zijn aan dorpspolitici, bestuurders, betrokkenen, politieke groeperingen, doch in de eerste plaats aan bewoners en bij voorkeur aan de jongeren onder hen, de vraag voor te leggen hoe men de ontwikkeling van dit dorp ziet, bijvoorbeeld in het jaar 2000 en verder.

Zal de Bergweg er dan nog zijn, zal Blaricum nog zelfstandig zijn, zal de Bijvanck er nog bij horen, zullen we een echt dorpsplein hebben, hoe zal de agrarische ontwikkeling zijn, hoe zullen de werkgelegenheden liggen, zal de ontwikkeling verder gaan in de richting van het tuindorp etc. etc.?

Wie durft een creatieve futuristische visie te geven?

Jongeren voorop, want zij zullen hier straks leven en werken.

Jan Juffer

De redactie van Hei en Wei ziet uw reacties graag tegemoet!

leden een puzzelrit georganiseerd, die ook per fiets kan worden gereden. 's Middags vindt de officiële opening van het jubileumjaar plaats. Op ludieke wijze wordt de nieuwe manege aan de Schapendrift geopend. In een grote tent wordt daar een receptie gehouden voor alle leden, oud-leden, leden van verdienste, donateurs en genodigden. 's Avonds is er voor alle leden een barbecue met aansluitend een knalfeest met levende muziek en vele attracties door en voor de leden.

Er volgen nog vele activiteiten in het jubileumjaar, zoals:

- 10 mei : de eerste men-wedstrijd in de nieuwe accommodatie

- 21 juni : open onderlinge wedstrijden met extra manifestaties o.a.: een rommelmarkt, voor de Blaricummers.

- 26 en 27 : officiële kringwedstrijden op het concoursterrein 't Harde,

- in sept./: onderlinge wedstrijden in de nieuwe manege.

Gelukkig voor Stad en Lande worden de Blaricummers beschouwd als nuchter denkende mensen. Iedereen in Blaricum begrijpt heel goed dat er geen vereniging kan bestaan en geen feest kan worden gevierd zonder geld. De drie Blaricumse banken hebben de Blaricumse, zakelijke visie al in de praktijk gebracht door een royale gift. Wilt u uw gelukwensen aan de vereniging met haar jubileum laten samen gaan met een bijdrage, dan kunt u dit doen op bankrekeningnummer 30.84.24.018 bij de Rabobank te Blaricum t.n.v. Jubileumfonds Stad en Lande Ruiters.

Voor een meer permanente ondersteuning van de vereniging kunt u donateur worden voor f 25,- per jaar. U ontvangt dan tevens maandelijks het verenigingsorgaan "De Haverkornel". Mocht u meer inlichtingen wensen omtrent de vereniging, dan kunt u terecht bij de voorzitter de heer A. Eck, tel. 02153 - 5 03 54.

R.V.G.

De opticien met kwaliteit voor ogen

fahrenfort
optiek

Dorpsstraat 6
1261 ET Blaricum
Tel. 02153 - 12376

Waar Willem Vogt luisterend de nacht doorbracht.

Een avontuurlijke onderneming in HET HUISJE OP DE MEENT

Tijdens de eerste wereldoorlog, voelde een groot deel van Nederland de dringende en ernstige behoefte om een eigen verbindingsmiddel met de Oost-Indische bezittingen te hebben. Gedacht werd aan een rechtstreekse radiotelegrafische verbinding van moederland en koloniën. Daartoe werd op de Blaricummer-Meent een radio-ontvangststation gebouwd, dat bekend werd als het huisje op de Meent. Het werd in april 1919 in gebruik genomen en al spoedig werden de signalen van de Indische stations hier opgevangen. Het experiment kon redelijk geslaagd worden genoemd, hoewel de sterkte van de ontvangst-tekens nogal wat schommelingen vertoonde. Zo bleken de winterhalvaren over het algemeen gunstig, de zomer- en voorjaarsrijd zeer ongunstig voor de ontvangst van Indië te zijn.

Bijna een jaar lang werd hier iedere nacht door Willem Vogt, grondlegger van de omroep in Nederland, naar Indië geluisterd en menig telegram, menige nota werd door hem langs deze radioweeg overgebracht.

In zijn boek "Radioleven", wijde Willem Vogt een heel hoofdstuk aan dit radiohuisje, dat op palen (voor de vloed!) gebouwd was. Een episode uit het zo dynamische leven van onze radiopionier, die tot aan zijn dood (1973) in dat merkwaardige dorp, zoals hij het noemde, woonde en ervan hield.

De fijnbesnaarde, boeiende verteller leverde hiermee de mooiste literair-journalistieke beschouwing ooit over Blaricum geschreven. De oorspronkelijke spelling werd door ons gehandhaafd. De tekening werd gemaakt door Wam Heskens, die eveneens een lange tijd in Blaricum doorbracht.

Zoo ongeveer tussen Huizen en Eemnes ligt er een gebogen strook weiland langs de voormalige Zuiderzee, welk land bekend staat als "de Meent". Wijd en ongerept is de Meent. Een kunstwerk is er maar: de dijk, die in den winter het wassende water moest beletten, Blaricum en Eemnes te bereiken. Nu is dat niet meer nodig. De zee is getemd tot IJsselmeer. Wie op de kruin van dien dijk staat, ziet, vóór zich uit, wanneer hij in de richting van de zee kijkt, uitgestrekt weiland tot aan den horizon toe, daar is de zee. Draait hij zich om, dan ziet hij een bijna even grote strook grond, die vlakbij hem grasland is... maar die met inachtneming van alle fijne overgangsnuances, waarover de natuur beschikt, tegen den Gooi-rand aan droge heide is geworden. De Meent wordt aan de landzijde begrensd door hoge wallen van heideplaggen. Hier en daar in die wallen is een hellend draaihek. Zoodat, wanneer men de Meent betreedt of verlaat, het hek zichzelf achter den bezoeker sluit.

Wanneer hij den drogen klap van het dichtvallende hek hoort, waant hij zich misschien op de Meent; hij is dan echter pas in den voorhof. Hij is pas goed opgenomen in de mild omvademende ruimte van de Meent, wanneer hij door een der "memegaten" van den dijk is gelopen. Deze gaten zijn als de "passen" door de Alpen. Zoolang het zomer is rijden de hooiwagens en de melkkarren er door heen. Des winters worden zij met zand gedicht; opdat de dijk van Huizen tot Eemnes een gesloten barrière vorme voor het dan dreigende water. De nachtere bezoeker van Blaricum, die aan de noordgrens van dit "maritisch dorp" even over den aarden wal... in een blik werpt op de Meent, volstaat misschien met te zeggen: "Jonghe, wat een lap land!" en dan keert hij weer over een van de landwegjes naar de kom van het plaatsje terug. Maar de bezoeker met den droomenden blik zal, zoodra hij eenmaal op de kruin van den dijk staat, de ruimte van de Meent met zijn oogen afzoeken. De dichter in hem zal zeggen: deze wijde vlakke heeft haar geheimen; haar schoonheden, die zij niet op eenmaal voor den vluchtigen bezoeker verraad of uitstalt. Indien hij ze wil kennen of ondergaan... dan moet hij minstens een jaar lang, dagelijks bij dag en bij nacht, de Meent betreden... of hij moet er naar vragen bij den "Hermiet van de Meent", daar in dat kleine huisje op palen gebouwd, dat halverwege den dijk en de zee ligt.

Het laatste is gemakkelijk en zeker minder tijdrovend en de Hermiet is bereid om te antwoorden, want hij is in dit boek zelf weer aan het woord.

Het huisje is het "radio-huisje". Zoo noemen de Gooische boeren het, die dagelijks ten minste twee-maal in melkenstijd de nulle zandwegen met hun karren berijden in de richting van de zee. Wat er in dat radiohuisje gebeurt, weet niemand van hen. De Hermiet, die er elken dag uit het dorp heen trekt, kennen zij als een zwijgend, niet al te onvriendelijk, maar... fatsoenlijk man; die geen booze... alleen maar vreemde dingen doet in dat kleine ruwgetimmerde huisje, op palen gebouwd. Ook weten zij dat de overheid iets met dit vreemde gedoe te maken heeft.

De palen waarop het huisje is gebouwd zijn noodig om het gedurende den winter tegen

overstroming te beschermen. Een tweede vaste bezoeker aan het huisje is de waker Smeenk. Hij is er overdag, zoolang de Kluisenaar er zelf niet is. Soms zijn ze er een poosje tezamen overdag. Smeenk is oud-jachtspijner. Zijn gezicht draagt de sporen van jarenlang spuren bij nacht en ontij naar den wild- en vischstrooper. Hij is opgegroeid in ruimten met een horizon aan allen kant. Als ge met hem praat, kijkt hij al sprekend in het rond, als verwachtte hij ergens den brutalen flits uit den lichtbak of vermoede hij den zoeker naar het verboden kievitsei, den acteloozen visscher in pachtwater van een van de waaien onder Eemnes. Smeenk's oogen zien alles wat er ver weg op de Meent gebeurt. Hij zou een vlieg hebben kunnen zien loopen op de leien van den spitsen toren van Blaricum's Sint-Vituskerkje, als er ooit een vlieg gelopen had op dien toren.

Uit het huisje gezien, vertoont de horizon de silhouetten van de beide kerktorens van Eemnes, de ranke looze spits van de Katholieke kerk in Blaricum en de gedrongen lage van het kleine Protestantse kerkje. Verder het nulle geboomte langs den weg naar Huizen (het Huizer-hoogt is nog onbebouwd). De uitkartering van den horizon houdt op met de silhouetten van de kalkovens aan de visscherhaven te Huizen. Als soldaten in het gelid staan zij naast elkaar. Wanneer zij zich 's avonds oplossen in de duisternis, flits op hun plaats het havenlicht van Huizen zijn zwiepende slagen over de Meent. Het is onmisbaar oriënteringslicht voor den nachtelijke wandelaar over de Meent. En de "Grootte Beer" daar aan den noordelijken hemel. Een helder sterrenbeeld, dat ge u van de radioleringen van Dr. Sluiter nog herinnert. Onthoud het maar goed, want in een mistigen nacht, bij grondmist, wanneer ge geen meter ver kunt zien, zal de Grootte Beer u de enige standaard zijn, waaraan ge uw richting kunt toetsen. Naar het huisje toe wandelen, bij nacht en ontij, is gemakkelijker. De groote petroleumlamp, die boven de tafel met instrumenten hangt, schijnt haar licht als een soort baak over de Meent uit. Maar dit schijnsel kunt ge slechts zien, zoodra ge door het hennegat gepasseerd zijt. Vóór dat oogblik moeten de wagensporen in het vochtige zand u den weg wijzen. En de duisternis is dik op de nachtelijke Meent. Geen hand voor de oogen kunt ge zien. Ieder licht van Blaricum achter u heeft straks zijn betekenis als loodslamp voor den terugtocht.

(wordt vervolgd)

Bernardusbasisschool 65 jaar

De maand mei wordt een feestelijke maand in Blaricum. De Bernardusschool aan de Kerklaan viert het heugelijke feit van het 65-jarig bestaan. Voor vele Blaricumers betekent de Bernardusschool een dierbare herinnering aan hun jeugd. De school heeft een belangrijke basis gelegd voor de rest van hun leven.

Al die Blaricumers die hun schooldagen aan de Kerklaan doorbrachten, oud-leerlingen, oud-leerkrachten, krijgen de kans alle herinneringen weer op te halen.

Op zaterdag 23 mei van 11.00 tot 13.00 uur wordt de feestweek officieel afgesloten. Vóór die datum bruist de school al van de feestelijkheden. De leerlingen werken van begin mei af aan een project over de school. Dat betekent dat het 65-jarig bestaan verweven is in allerlei lesvormen: geschiedenis, lezen, schrijven, tekenen, handvaardigheid, alles staat in het teken van het feest.

In de week van 18 mei vinden er voor de kinderen elke dag activiteiten plaats zoals een feestelijke sportdag. Op donderdag 21 mei wordt het schoolproject afgesloten, samen met de ouders. Belangrijk te weten voor de oud-leerkrachten en de -leerlingen is dat op zaterdag 23 mei tijdens het officiële feest een fototentoonstelling zal plaatsvinden. Wie er foto's heeft die met het verleden van de school en haar bezoekers te maken hebben kan deze opsturen of afgeven bij de school.

Het lerarenteam, het bestuur, de leerlingen en hun ouders hopen veel Blaricumers te treffen op het feest. Het zal voor iedereen een verrassing zijn te merken dat de school nog steeds dezelfde sfeer uitstraalt, hoewel er natuurlijk met de tijd is meegegaan. Noodzakelijke veranderingen en vernieuwingen zijn aangebracht zodat we met recht mogen zeggen:

De Bernardusschool: 65 jaar jong!

Wel en wee in Blaricum

Geboorten

- 27 febr. 1987 van den Brink, Eva
- 6 maart 1987 Schaapherder, Joep
- 11 maart 1987 Boerma, Auke Willem Friso
- 11 maart 1987 Boersen, Margaretha Anna Maria
- 12 maart 1987 Wit, Pieter-Jan
- 13 maart 1987 Doornkamp, Leander Frans Mannus
- 21 maart 1987 van der Veer, Joost
- 27 maart 1987 Verburg, Rutger
- 4 april 1987 de Graaf, Stelmae Francisca

Huwelijken

- 12 maart 1987 Lanphen, Rudolf Gerardus en Pesschier, Petronella Anna Maria
- 13 maart 1987 Landsman, Dirk Jan en Weehuizen, Antonia Cornelia Maria Josephina
- 20 maart 1987 Dral, Robert Gerard en Knobben, Hubertina Johanna Josephina
- 20 maart 1987 Asjes, Maximiliaan Bernard en Tydeman, Wijnanda Lucretia
- 3 april 1987 van der Kruk, Erik Bernard en Braakhekke, Marjon
- 4 april 1987 Roos, Alfred Eduard en Giskens, Annette Caroline

Overlijden

- 26 febr. 1987 Calis, Johannes 66 jaar
- 10 maart 1987 van Meerten, Johannes 81 jaar
- 12 maart 1987 Schouten, Friedrich Christiaan 56 jaar
- 28 maart 1987 Eykenduyn, Simon Wolter 60 jaar

garage van mill
benzine service-station
pomp dagelijks open van:
07.00 - 20.00 uur
zaterdags 08.00 - 19.00 uur
zondags 10.00 - 19.00 uur
Esso Benzine - Diesel
Haardhout - Houtskool
Fire log - Aansteekeblokken
torenlaan 2-4 - blaricum - telefoon 8 22 17

D. BEEK
AARDAPPELEN-
GROENTEN- EN FRUITHANDEL
Dorpsstraat 3, Blaricum, Tel. 8 34 09

Stukadoorsbedrijf
W. Spakman - Blaricum
erkend lid N.A.V.A.S.
Koggewagen 9 - 1261 KA Blaricum
02152 - 5 75 04
Voor alle voorkomende
stukadoorswerkzaamheden in
nieuwbouw, verbouwingen, renovatie
Specialist in sierpleisters
en buitengevelisolatie
Vrijblijvend advies en/of prijsopgave

Jan en André Visser

LEVERING VAN O.A.
Wasmachines, Gasfornuizen, Boilers,
Geysers, kachels, Stofzuigers,
Verlichtingsartikelen

AANLEG EN ONDERHOUD VAN:
Gas-, Water- en Sanitaire installaties,
Elektrische installaties

Electriciën: Evenaar 8,
telefoon 02153 - 8 78 92

Loodgieter: Meentzoo 29,
telefoon 02153 - 8 24 85

tates DORPSSTRAAT 5
1261 ES
BLARICUM
TEL. 02153-89283

SPAR Supermarkt - waar je nog service tegen komt

**Ik houd van snelle acties,
sterk tegenspel en afen toe
'n gave voorzet.**

Torenlaan 9
Blaricum
Telefoon: 02153 - 8 92 54

Ik ben bij de ABN. **ABN Bank**

Feep van der Heiden

Verhuur puin- en
afvalcontainers
Handel in zand,
grond, etc.

Tevens erfverhardingen voor
bedrijven en particulieren.
Naarderweg 8, Blaricum, Tel.: 02153-89372-83620

HVD EEN
Schilders- en wandafwerkingsbedrijf
Huizerweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 02153 1 13 60

Vogels tussen Vecht en Eem

De Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken viert dit jaar haar 20-jarig bestaan. Het was in 1967, dat enkele enthousiaste vogelaars elkaar in het veld ontmoetten bij het "vogeltjes kijken" en het plan opvatten een vogelwerkgroep op te richten. Het achterliggende idee was, om zo meer vogelaars in de regio tussen Vecht en Eem met elkaar in contact te brengen, samen op excursie te gaan en in verenigingsverband aan vogelbescherming en vogelonderzoek te gaan doen.

Het idee sloeg aan. Het aantal leden groeiden snel en de jonge werkgroep begon tal van activiteiten te ontplooiën. Thans, 20 jaar na oprichting, telt de Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken meer dan 500 leden, en is nog altijd volop in beweging. De activiteiten zijn verdeeld over een aantal subgroepen, elk met een eigen coördinator. De leden kunnen meewerken aan tellingen, broedvogelinventarisaties en nestkastenonderzoek, maar ook onder deskundige leiding de vogels leren kennen op de vele excursies naar vogelrijke gebieden. Er worden regelmatig dialoogen gehouden over vogels, en voor iedereen, die zijn vogelkennis wil vergroten, is er de cursus "Vogelherkenning". Deze wordt tweemaal per jaar gehouden in Bussum, in voor- en najaar, en staat voor alle publiek open.

Zesmaal per jaar verschijnt het contactblad "De Korhaan", waarin alle activiteiten, excursies en wetenswaardigheden over de vogels van de regio worden gepubliceerd. Men hoeft geen echte vogelkenner te zijn om mee te kunnen doen, zoals wel eens wordt gedacht: binnen de Vogelwerkgroep wordt met name ook door nieuwe leden menig project uitgevoerd. Knobbelswaantellingen, Waterhoentellingen, voorjaarsfenologie, om er maar enkele te noemen.

Het 20-jarige bestaan van de Vogelwerkgroep zal geheel in het teken staan van het dit jaar uit te brengen jubileumboek, dat "Vogels tussen Vecht en Eem" gaat heten. Aan dit standaardwerk hebben vele leden de afgelopen twee jaar

hard gewerkt, en "Vogels tussen Vecht en Eem" biedt een overzicht van alle vogelsoorten die in deze regio tot nu toe zijn waargenomen, met verspreiding en aantal. Daarnaast wordt ingegaan op de geschiedenis van de Gooise vogels en de plaats van de vogels in het landschap.

Met het verschijnen van dit boek, dat op 31 oktober 1987 officieel zal worden uitgebracht en waarvoor de promotie nog in volle gang is, gaat een langgekoesterde wens in vervulling. Reeds bij de oprichting van de Vogelwerkgroep in 1967 namelijk hadden de toenmalige leden zich ten doel gesteld ooit een volledige Avifauna van het Gooi uit te brengen, en met "Vogels tussen Vecht en Eem" is dit doel binnenkort bereikt.

R.P.S.

Ga in mei op stap voor het Astma Fonds

60.000 Mensen zou dit fonds in Nederland nodig hebben. Veel mensen hebben zich al opgegeven en zullen in de week van 11 - 17 mei a.s. voor het Astma Fonds kollekeren. Als u twee uurtes van uw tijd geeft, helpt u mee om het lot van vele tienduizende medemens te verlichten. Mensen, die lijden aan astma, bronchitis en longemfysem. Het Astma Fonds wil deze ziekten de wereld uit helpen. Veel geld is nodig voor wetenschappelijk onderzoek, voorlichting en directe hulp. Van de overheid ontvangt het Astma Fonds nauwelijks iets. De negeneenhalf miljoen, die het Astma Fonds in 1987 wil besteden, moeten van u en uw medeburgers komen. Daarom vraagt het Astma Fonds u om mee te werken aan de kollekte. U kunt zich opgeven bij:

Miny Beuving, tel.: 1 53 12
Emilie Heyning, tel.: 1 09 26

Sparen zeg ik, dat tref, de Rabobank zit om de hoek.

Bekken sparen scheelt veel rente. Want sparen kun je op tientallen manieren. Lang sparen, kort sparen. Voor kinderen sparen. Voor een huis sparen. En overal zijn er aparte voordeeltjes te behalen.

Daarom: eerst even praten met de Rabobank! Want dat's vertrouwd.

Rabobank
Rentebank.

Huizerweg 10a, tel. 02153 - 8 91 04
Bijkantoor:
Hooibrug 12-14, tel. -02152-5 82 44

guis/stoffenhuis
moderne stoffen en
fournituren
alles voor de zelfmaakmode
De Holleblok 26 - Huizen
w. c. de wetering 42 - bijvanck-blaricum
telefoon 02152 - 6 33 32

WILLARD b.v.
transporten
Handel in zand, grind en mest
Schapendrift 2 - Blaricum - 02153 - 1 35 23

**AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.**
Bestratingen - rioleringen - grondwerk en sloopwerken
Singel 3 - Blaricum - Tel: 02153-83620 - 89372

De Olie lamp
Steek Uw licht eens op bij de Olie lamp in Blaricum.
Voor alle soorten en modellen olielampen waaronder ook antiek.
Wij bieden U een uitgebreid assortiment onderdelen om
Uw niet complete olielamp weer compleet te maken.
(ook inkoop) Meentweg 27a - Blaricum - Telefoon 02153 - 8 37 36

DAG DOMINEE VERSTOEP

Dag Dominee, en dag mevrouw de Dominee. Het allerbeste, het ga u beiden goed!
Ja, ze gaan ons dorp weer verlaten. Helaas, ze hoorden er inmiddels zo bij, we waren alweer zo aan ze gewend. Sinds augustus 1981 bewoonden ze de gezellige en mooie pastorie van de Ned. Hervormde Kerk, dat mooie, kleine kerkje dat uit ± 1400 stamt. Voordien hebben ze in Oostvoorne in Zeeland 'gestaan' en nu na Blaricum vertrokken ze naar Dinxperlo, zodat je makkelijk kunt zeggen dat ze alle uithoeken van ons land kennen, want ook was het echtpaar jarenlang in Jorwerd in Friesland gestationeerd.

Het echtpaar Verstoep vertelt dat de jaren hier zijn omgevlogen, een drukke, gevarieerde maar vredege periode is het geweest. Wanneer ik vraag waarom ze dan toch nu alweer weg gaan vertelt de altijd opgewekte dominee Verstoep: "ik ben van de lichte '23, dus nog 'jong' en zou nog tot na mijn 65e door kunnen gaan. De werkgelegenheid in mijn vak is echter van dien aard, dat wij vinden dat er plaats gemaakt moet worden, opgeschoven. Er moet lucht komen voor jonge predikanten, voor wie het moeilijk is een standplaats te vinden."

"Het werk is in de loop der jaren ook bij ons sterk veranderd" vertelt hij. "Wij begonnen 37 jaar geleden in Jorwerd - tussen Sneek en Leeuwarden - en verdienden f 3500,- per jaar voor een parochie, met vrij wonen, dat wel. De jonge dominee die daar nu staat heeft inmiddels 10, 11 parochies in dat gebied te dienen. Hij heeft nu een auto en rent van een zieke in de ene kerkgemeente, naar een begrafenis in een andere. Bezigheden overal. De status van dominee is in de loop der jaren veel meer die van hulpverlener geworden, er is een ander, nieuw accent bijgekomen. Ik voel me in zekere zin langzamerhand toch wel een beetje ouderwets bij die ontwikkeling, alhoewel ik zelf ook wat anders ben gaan denken."

De Verstoeps lazen in november een bericht van de landelijke beroepingswerk - commissie van de Synode, die helpt voorzien in de vacatures van zowel jonge als oudere dominees; "candidaten tot den Heiligen dienst". "We zeiden tegen elkaar, we zijn nu 37 jaar in dit bedrijf, nu is het een goed moment om op te schikken, op te stappen. Dat is best wel even moeilijk, want we moeten weer helemaal opnieuw beginnen, nieuw huis, nieuwe omgeving en gezichten. Op 30 november hebben we onze beslissing bekend gemaakt in de kerk. Na enig zoeken is het heel toevallig een huisje in Dinxperlo geworden. Eind april is het dan zover...

Hun kinderen wonen in respectievelijk Amsterdam en Rotterdam en kunnen er een 'dagje uit' van maken om bij vader en moeder op bezoek te komen, voor de kleinkinderen een mini-wereldreisje.

Ze kennen er noch de buurt, noch de mensen en vassen erop om op ontdekkingsstocht te gaan. Misschien dat Ds. Verstoep vanuit zijn nieuwe woonplaats er nog wel eens voor een 'gastprek' op uit zal trekken, maar dat ligt nog in de nevelen verhuuld! Preken heeft hij nog te over, de grote voorraadkast is onuitputtelijk.

Zenden en ontvangen

Hij vertelt dat een preek iedere keer weer een avontuurlijke zaak is, de hele kerkdienst dat eigenlijk. Er is altijd een zekere spanning in de voorbereiding, het persoonlijk leven van de kerkganger is zo differentiëel, dat de uitkomst altijd weer een verrassing is. In wezen kun je zelfs stellen, dat een gemeente vaak wreed is voor zijn voorganger. Je doet je best en toch kan één woord verkeerd vallen, een zienwijze anders verklaard, uitgelegd, het timbre, de toon anders klinken... of de kerkganger gaat naar een ander. Veel zieleherders, collega's

lijden daaronder. Een predikant kan een zeer kwetsbaar mens zijn, dikwijls op zijn ziel getraet.

Ds. Verstoep memoreert opgewekt dat hij geluk gehad heeft, dat zijn manier van preken wel aansloeg. "Je moet je kunnen verkopen en daar erg je best voor doen. Ideaal is een vaste groep te hebben, die je kennen en begrijpen en daardoor ook stimuleren om verder te gaan en anderen te helpen winnen voor het Woord. Jonge predikanten zeggen tegenwoordig, dat ze zo niet willen werken, die doen hun best, hun werk, zo goed ze kunnen maar ook voor hen zit er iets verdrietigs in als de kerkganger weghijft om eigenlijk 'details'. De mensen beseffen waarschijnlijk niet wat ze doen met hun kritiek, hoe zwaar een afwijzing aankomt in dit moeilijke vak. Het zijn eigenaardige werkverhoudingen.

Wennen, over en weer

In Blaricum werd Ds. Verstoep zeer bemoeid in zijn werk en was daar erg blij, maar ook een beetje verbaasd over. "Ik heb heel graag hier in dit dorp gewerkt. De mensen zijn hier zeer verschillend en geïnteresseerd". "Het wonen in de zeer ruime pastorie is heerlijk, de tuin is prachtig, maar het schoonhouden en bij- en onderhouden is een hele klus," vertelt mevrouw Verstoep en omdat ze al even opgewekt en positief is als haar man, zucht ze er niet eens bij als ze het vertelt.

Alleen het verkeer... vlak voor de deur een nieuwe voorrangseiging, dat is iets waar het echtpaar Verstoep even geschokt van lijkt te zijn. Maar kom, zeggen ze, de blik nu vooruit, het nemen van deze stap was moeilijk genoeg, nu gewoon fris op weg, verder... een nieuwe fase. "Er komen vast en zeker een heleboel mensen op bezoek bij ons in Dinxperlo!" zegt mevrouw Verstoep zonnig. Het is een nite ruim waard, een kop koffie bij hen is een feestje op zichzelf, waarbij veel en diep gepraat wordt, veel gelachen en de humor zit in de suiker!

Dag, dag. Velen zullen jullie missen.

a.l.s.

Zondag 26 april om 15.00 uur is er een afscheidsdienst in de kerk, waarna iedereen nog even goedendag kan komen zeggen tijdens een receptie in de huiskamer van de Beukelaar.

DE BLARICUMMERIE op Koninginnedag is niet zomaar een markt, of zomaar een braderie

Het is meer! Anders zou Blaricum BLARICUM niet zijn. Voor de vijfde keer heeft dit heel speciaal soort dorpsfeest plaats in de straatjes van het oude Blaricum. U kunt er van alles zien en beleven, kopen, aanschaffen en genieten van allerlei leuke en mooie dingen:

zeldzame bijoux
leerwerk
porcelein
Afrikaanse volkskunst
blank houten artikelen
ansichtkaarten, droogbloemen, verse bloemen
en planten, tuingood- en kruiden, joggingspakken, kinderklleding . . . en ga maar door.

Hebt u ondertussen lekkere trek gekregen van alles wat er te zien en te beleven valt? Er is voor gezorgd hoor!

een lekker patatnetje
of een hamburgertje, een stuk verse kaas, notenchocolade of warme krentebollen en natuurlijk een pittig visje of een zure bom en snackje, een kop soep, een flensje of taart alles te krijgen op onze O! zo fantastische BLARICUMMERIE het feest van het jaar waar iedereen elkaar weer 'ns ziet en een praatje maakt. Veel van onze enthousiaste verenigingen zijn van de partij:

- bij B.V.V. '31 kunt u 'gaten schieten'
- bij Stad en Lande Ruiters kunt u een ritje op de pony maken
- de Historische Kring laat u veel bijzondere dingen zien evenals Amnesty International
- de Vogelwerkgroep is aanwezig en ook het Katholiek Vrouwengilde en de Federatieve Vrouwenraad.

We noemen er maar een paar, komt u zeker kijken... want wat dacht u van onze roemruchte 'rommelmarkt', de agrarische hoek met masklimmen en spectaculaire hoemtrain-wedstrijden, de jonge dieren - hoek. Er is een complete kinderstraat, met poppenspel, heel veel spelletjes, een 'springkussen' en playback - wedstrijden. En het leukste van alles: WE ZIJN ER ALLEMAAL OP KONINGINNEDAG!!

de Oranje Vereniging

Een hele dag feest in 't oude dorp... Dorpsstraat, Brinklaan, Fransepap, Kerklaan. Alles zal zo goed mogelijk geregeld worden. De Oranje Vereniging biedt bij voorbaat verontschuldiging aan voor de eventuele overlast voor de bewoners langs de route van de Blaricummerie. Excuses, maar het is één keer per jaar Koninginnedag!

EXCLUSIEF SMEEDWERK

Open haarden
verlichtingsarmaturen
voor binnen en buiten
Trappen en leuning
tuinornamenten en
beveiligingshekken

Showroom: Schoolstraat 21, Blaricum
Telefoon 02153 - 8 64 03 b.g.g. 8 66 84

REDDINGSBRIGADE BLARICUM

"Ik doop u 46 - 18 en wens u een behouden vaart."

Zover was het echter nog niet. Het Gooimeer was bedekt met een restje winter. Een glimmende ijslaag weerkaatste de zon die uitermate zijn best deed om het voor de reddingsbrigade een stralende dag te laten zijn. Een ijslaag die het ook onmogelijk maakte om de nieuwe reddingsvlet te water te laten. Geheel professioneel doopte burgemeester Le Coultré met een emmer Gooimeerwater de nieuwe boot onder het toezien oog van de vele genodigden, bestuursleden van de Koninklijke Nederlandse Bond tot het Redden van Drenkelingen (KNBRD) en de vrijwilligers die het team van redders vormen.

Een mijlpaal deze nieuwe reddingsvlet, die tevens aangeeft dat de reddingsbrigade nu volwassen, met gediplomeerde redders, bezig kan zijn. Een gehele geruststelling voor de duizenden die zich zomers in en op het water voor het Bijvankstrand begeven, te weten dat, wanneer je overhoopt in moeilijkheden raakt, een team van enthousiaste maar ook deskundige vrijwilligers klaar staat en in staat is om erger te voorkomen. Een mijlpaal zeker! Maar ook een begin. Het redderen van mensen is niet, zoals werd gesuggereerd, alleen een kwestie van mentaliteit in een sfeer van dienstverlening, maar zeker ook afhankelijk van het aanwezig zijn van deugdelijke materialen. Een begin. Reikhalzend wordt nu al uitgekeken naar een tweede, snelle, boot. In haar toespraak gaf burgemeester Le Coultré aan, dat na gedegen advies van de KNBRD wellicht binnen afzienbare tijd tot de aanschaf van een voor de reddingsbrigade, zoals zij zelf zeggen, noodzakelijke boot kan worden overgegaan.

Enthousiaste vrijwilligers! Hobbyisten? Een leuke vrijetijdsebesteding? Van alles wat, maar ook serieuze training. Reddend zwemmen en

varen zijn een absolute noodzaak om in problemen geraakte mensen en boten veilig aan de kant te krijgen. De cijfers over 1986 geven aan dat een goede boot en een goed ingerichte reddingspost zeker geen overbodige luxe zijn. 101 Maal werd hulp verleend aan zwemmers, zeilers, surfers, boten en strandrecreanten die b.v. met EHBO-hulp moesten worden verzorgd.

Als je daarbij bedenkt, dat de reddingsvlet er ± 45 minuten over doet om van haar ligplaats in de Huizer haven naar het reddingsgebied te komen, dan moet je wel erg lang je hoofd boven water houden om in de boot genomen te worden. Een aanleg - c.q. afvaarsteiger direct bij de reddingspost is eigenlijk niet iets waar je om zou moeten vragen, die hoort er gewoon te zijn. Het gemis aan attributen, waaronder natuurlijk ook een telefoon, is erg vervelend. Meer dan vervelend zijn eigenlijk wat andere incidenten. Tweemaal werd ingebroken en zijn uit de reddingspost hulpmiddelen ontvreemd. Diverse valse alarmmeldingen kwamen bij de brigade binnen. Eigenlijk een 'druwige zaak als je bedenkt dat het hier om het redderen van mensen gaat.

Een begin. De reddingsbrigade heeft voor 1987 nog wel een aantal zaken op het verlanglijstje staan. Een nieuwe snelle boot met oproepsysteem, telefoon, een steiger met vaargeul, afsluitbare boten - berging op het strand, electriciteit, watervoorziening etc. Het is er nog niet. Volgens de redders zijn deze zaken echter een must om het werk wat zij doen te kunnen continueren. Ondanks gemis aan attributen, vals alarm incidenten, inbraak en een uitgebreid verlanglijstje gaan de redders echter onverdroten door met het opleiden van mensen en hun reddings- en zoekacties.

Vincent Saalbrink

KERKDIENSTEN

St. Vitusparochie Blaricum

Weekend

Zaterdag 17 uur. Eucharistieviering zonder zang
Zondag 9 uur. Eucharistieviering met Latijnse gezangen
11 uur Eucharistieviering met Nederlandse gezangen

Ma t/m vrijdag

9.00 uur Eucharistieviering (dagkapel)
19.30 uur Eucharistieviering (dagkapel)

Bijzondeheden

Zondag 3 mei:
10.30 uur: Eerste Communieviering van de kinderen uit de parochie

Zondag 10 mei:

Tijdens de viering van 11 uur kindereven-dienst.

Zondag 17 mei:

Eucharistieviering uit dankbaarheid b.g.v. het 65 jarig bestaan van de Bernardus-school

Woensdag 6 mei:

10.00 uur (i.p.v. 9.00 uur) Seniorenmis

Donderdag 14 mei:
11.00 uur: Gezongen Eucharistieviering uit dankbaarheid b.g.v. het 40 jarig huwelijks van het bruidspaar L. Calis en J. Calis - van Aken

Zondagavond
19.00 uur: Lof

Zaterdagavond 9 mei:
van 18.30 - 19.30 uur Gebedsuur

Kerkdiensten Hervormde Gemeente Blaricum

zondag 26 april 1987
15.00 uur Ds Verstoep (afscheid); aansluitend receptie in de Beukelaar

Oranjeloop

Op zondag 3 mei a.s. wordt de Oranjeloop gehouden, waar jong en oud aan mee kan doen. Start om 12.45 uur nabij het Sportpark aan de Schapendrift, evenals de finish. Route - dit jaar - door het oude dorp. Lengte parcours is 3 km. Naar keuze 3, 6 of 9 km. prestatie-loop. Na afloop krijgt iedere deelnemer (ster) een fraaie medaille. DE ORANJELOOP... goed voor allemaal!

Schoonheidsstudio

Joke Roelfs

Complete, aan uw huidtype aangepaste huidverzorging op basis van natuurlijke producten
Schapendrift 33
1261 HK Blaricum
Telefoon 02153 - 87451

Gaat U het ook zelf doen?

dan naar
Hobby-Shop
B. C. STEENBEEK

Blaricum
MEENTWEG 31-33
TELEFOON 1 57 47

G. JONGERDEN & ZOON

RIETDEKKERSBEDRIJF
UW ADRES VOOR:
het vernieuwen van rieten daken, bijwerken, opstoppen, ontlossen
HANDEL IN VONKENVANGERS
ANGERECHTWSWEG 3, 1261 XG BLARICUM
TELEFOON 02153 - 8 62 29

Haarmode Leo & Mareza

Dames en Heren
Redken - Depuisair

Schoolstraat 6a - 1261 EV Blaricum - Telefoon 02153-10001
Dagelijks geopend - Vrijdag koopavond - Dinsdag gesloten

zondag 3 mei 1987
10.00 uur eerw. heer L. R. L. Ntoane, Zuid Afrika

zondag 10 mei 1987
10.00 uur Professor Ter Schegget, Doorn

zondag 17 mei 1987
10.00 uur Ds J. van Woudenberg, Huizen

zondag 24 mei 1987
10.00 uur Dr R. Boon, Amsterdam

zondag 31 mei 1987
10.00 uur Ds J. Nap, Huizen

afscheid van de oudsten van de kinderkerk

zondag 7 juni 1987
10.00 uur Ds Th. M. Loran, Loosdrecht, secr. Raad v.d. Herderlijke Zorg en Raad voor de zaken van Kerk en Gezin.

zondag 14 juni 1987
10.00 uur Professor Holtrop, Kampen: over de Zaligsprekingen (1)

zondag 21 juni 1987
10.00 uur Professor Holtrop, Kampen: over de Zaligsprekingen (2)

zondag 28 juni 1987
10.00 uur Professor Holtrop, Kampen over de Zaligsprekingen (3 / slot)

ASSURANTIE-ADVISEUR

M. A. BEK

Verzekeringen
Sparagent voor Citibank NA
Amsterdam

Binnenweg 3, 1261 EK Blaricum,
telefoon 02153 - 8 93 71

Aannemersbedrijf Q. Goes

Verbouw - nieuwbouw - renovatie
onderhoud - open haarden
Veurhuis 8, Tel. 02152-50538
Blaricum

Uw auto is in vertrouwde handen bij:

AUTOSCHADEBEDRIJF ROWY

- uitdeuken
- eigen sleepdienst
- spuiten
- leenauto's voor noodgevallen
- carrosserie richten
- dagelijks een team vakmensen
- roestbehandel.ng

STRAK & STRALEND

Eerste Molenweg 28a - 1261 TD Blaricum - Telefoon 02153 - 8 70 36